

Vabilo na javno tribuno Delavsko-punkerske univerze »Proti varčevalnim ukrepom«

V javnosti se vztrajno ustvarja napačna predstava o tem, zakaj je kriza nastala in kaj jo poganja. Ta napačna predstava je opravičilo za ukrepe, ki krize ne morejo rešiti, hkrati pa povzročajo gospodarsko škodo.

Kriza se je začela v realnem sektorju, se prelila v bančni sektor in od tam v javni sektor, ne pa nasprotno, kot razglša vladajoča ideologija! Težave so nastale zaradi napačne investicijske politike realnega sektorja, ki so ji banke slepo sledile, vlada pa je ni omejevala. Med letoma 2004 in 2008 so se v naša podjetja na krilih konjunktura zahodnih trgov, odprave omejitev gibanja kapitala pri vstopanja v EU in prociklične politike takratne vlade, ki je prispevala k pregrevanju gospodarstva, stekala ogromna finančna sredstva iz tujine. V tem kratkem času je Slovenija iz neto upnice postala neto dolžnica v znesku več kot 10 milijard EUR. Ta sredstva niso šla le v prevzeme, temveč predvsem za investicije v osnovno dejavnost podjetij, za katere bi se tudi brez krize pokazalo, da so bile bistveno preobsežne in napačno usmerjene.

Glavni ekonomski proces, ki poteka od leta 2009, je pretvorba zasebnega dolga, ki je nastal v letih 2004–2008, v javni dolg. Temu procesu se ni mogoče izogniti, nikakor pa ni vseeno, za kakšno ceno in h kakšnim ciljem ga usmerjamo. Nobena od vlad, ki so vladale od leta 2004, ni izvajala optimalne ekonomske politike. To veja tudi za sedanjo. Rezi v javnem sektorju in zmanjševanje socialnih pravic ne rešujejo naših težav, saj z zmanjševanjem povpraševanja znižujejo gospodarsko aktivnost in s tem zaposlenost, hkrati pa stavijo izključno na stroškovno konkurenčnost gospodarstva, v kateri že glede na naše sosede, kaj šele v svetovnem merilu, ne moremo zmagati. Druga plat te politike, privatizacija podjetij in bank je strategija vladajočih razredov, ki bi se raje kot z družbenim razvojem ukvarjali z rentništvom. Delovanje naših, pretežno državnih bank, je od sanacije l. 1993 do katastrofe 2005–2008 podpiralo solidno in socialno dokaj prijazno rast. S privatizacijo, ki naj bi sledila dragi sanaciji, bi iz samostojnih bank, ki lahko v ustreznih pogojih podpirajo razvojne cilje, nastala hčerinska podjetja. Visoka donosnost takih bank hčera je bila v Vzhodni Evropi dosežena na račun prebivalstva in podjetij. Tudi privatizacija strateških, posebej energetskih in infrastrukturnih podjetij pelje k odvisnemu, perifernemu razvoju.

Sprejemanje zakonov, kakršna sta Zakon o delovnih razmerjih in o Zakon o slovenskem državnem holdingu, nima zveze z realnimi ekonomskimi problemi. Državni holding je bolj kot dvigu donosnosti teh podjetij namenjen lažji in manj nadzirani privatizaciji. Spremembe zakona o delovnih razmerjih, ki prinašajo fleksibilizacijo trga dela, pa bi v najboljšem primeru le minimalno povečale stroškovno konkurenčnost, a na račun znatnega znižanja pravne in socialne varnosti zaposlenih. Problema prekarnosti in brezposelnosti (mladih) ne odpravljajo.

Delavsko-punkerska univerza se zato pridružuje protestom Zveze svobodnih sindikatov Slovenije proti škodljivi ekonomski politiki, ki jo pod pretvezo reševanja krize vodi sedanja vlada. V podporo protestom organiziramo javno tribuno z naslovom »Proti varčevalnim ukrepom«, na kateri bomo predstavili argumente proti »reformam« vlade in alternative.

Javna tribuna bo **v petek, 16.11. ob 11. uri v Centru kulture Španski borci** na Zaloški 61 v Ljubljani. V debati se nam bodo pridružili **dr. Maja Breznik, dr. Marko Marinčič, dr. Jože Mencinger in dr. Ivan Ribnikar.**

Vljudno vas vabimo k udeležbi, hkrati pa vas pozivamo, da se udeležite protestov proti varčevalnim ukrepom, ki jih v soboto 17.11. ob 11h na Kongresnem trgu organizira Zveza svobodnih sindikatov Slovenije.